

PRINCIPI MODERNIH TELEKOMUNIKACIJA

*Elektrotehnički fakultet
Katedra za telekomunikacije
Beograd, 2019/2020*

SPEKTRALNA ANALIZA DETERMINISTIČKIH SIGNALA

Klasifikacija signala

- * Izvor u opštem slučaju ne generiše niz bita već od *signala* (govor, slika, video) treba tek dobiti binarni niz.
- * Proces diskretizacije zavisi od osobina signala, pre svega njegovog spektra.
- * Signali se po svojoj prirodi mogu klasifikovati na više načina
 - Deterministički signali - mogu se opisati u funkciji vremena
 - Periodični (npr. sinusoida)
 - Aperiodični (npr. usamljeni pravougaoni impuls)
 - Slučajni signali se ne mogu opisati vremenskom funkcijom
 - Opisuju se statističkim parametrima
 - Većina telekomunikacionih signala su slučajni signali
- * Od interesa je poznavanje prirode i karakteristika signala i u vremenskom i u frekvencijskom domenu (domenu učestanosti)
- * Spektar signala je određen na jedinstven način oblikom signala u vremenu (važi i obrnuto).

Prostoperiodičan signal - vremenski domen

- * Proizvoljna funkcija $x(t)$ naziva se periodičnom ako za svako t važi

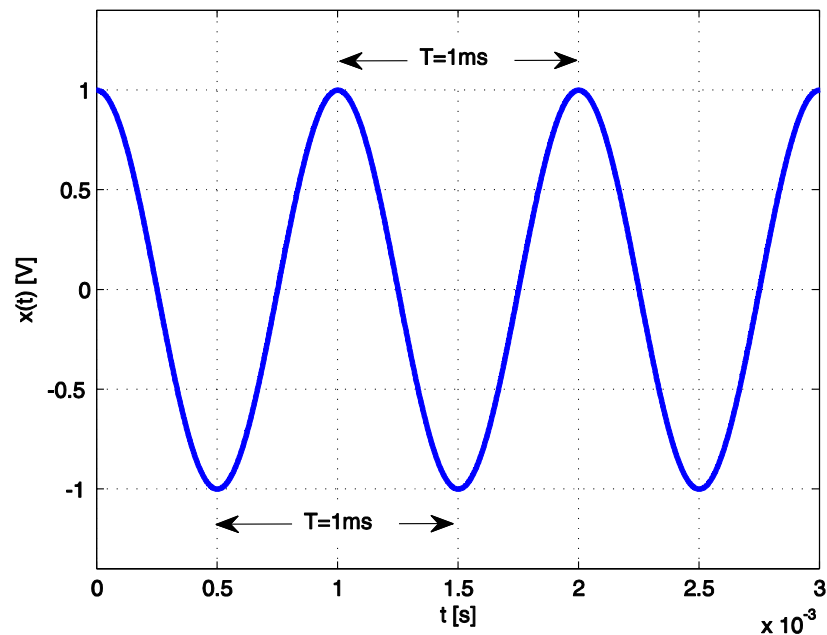
$$x(t) = x(t + T)$$

- * Svaka funkcija koja zadovoljava ovaj uslov naziva se *periodičnom* (perioda T je najmanja vrednost koja zadovoljava ovaj uslov)

$$x(t) = U \times \cos(2\pi \times f_0 \times t)$$

- * Parametri kosinusoidalnog signala:

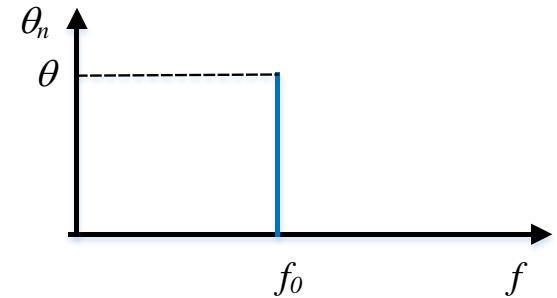
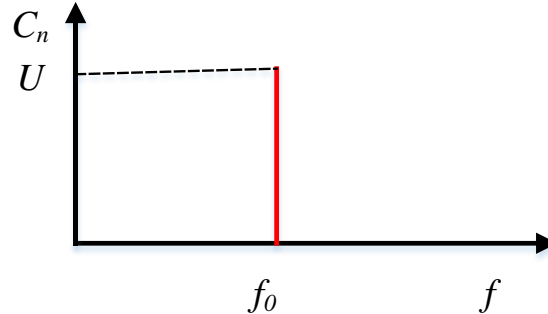
- amplituda $U=1$,
- početna faza $\theta=0$
- perioda $T=1\text{ms}=10^{-3}\text{s}$
- učestanost $f_0=1/T=1000\text{Hz}=1\text{kHz}$

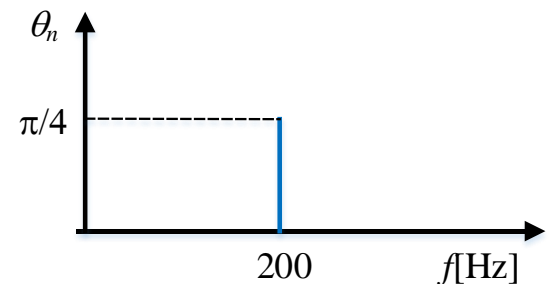
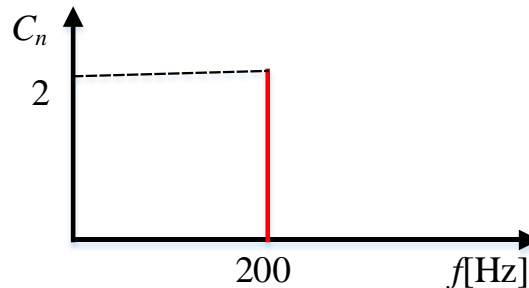
Prostoperiodičan signal – opis u frekvencijskom domenu

- * Posmatrani prostoperiodičan signal $x(t) = U \times \cos(2\pi \cdot f_0 \cdot t + \theta)$ jednoznačno je definisan amplitudom U , početnom fazom θ i osnovnom učestanošću f_0
- * Signal $x(t)$ možemo prikazati i u frekvencijskom domenu, korišćenjem
 - **Amplitudskog spektra** C_n , (slika levo)
 - **Faznog spektra** θ_n (slika desno)
- * Prikazane zavisnosti pokazuju kolika je amplituda (*amplitudski spektar*) i početna faza (*fazni spektar*) posmatrane kosinusoide.

$$x(t) = U \cos(2\pi f_0 t + \theta)$$

$$x(t) = 2 \times \cos\left(2\pi \times 200t + \frac{\pi}{4}\right)$$

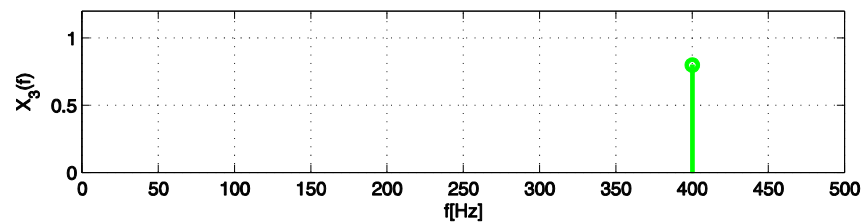
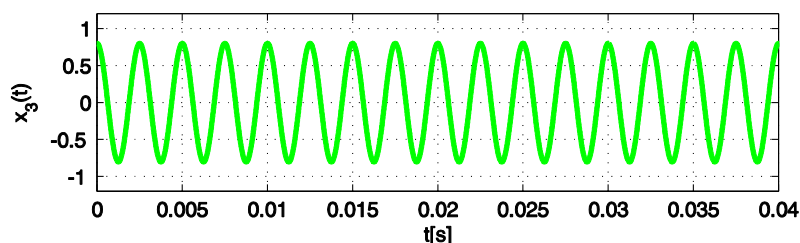
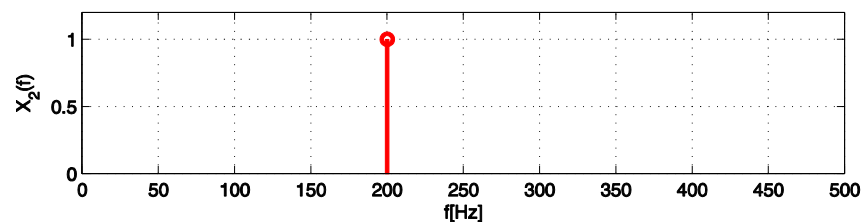
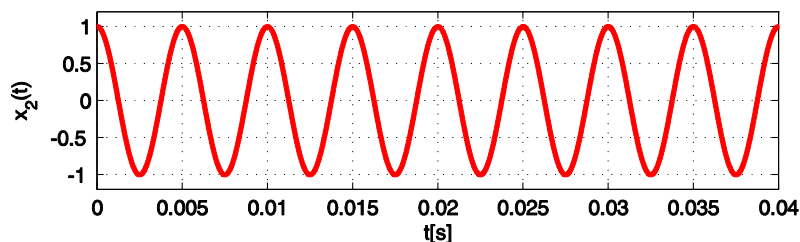
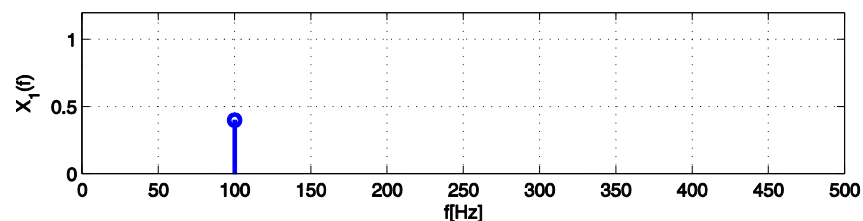
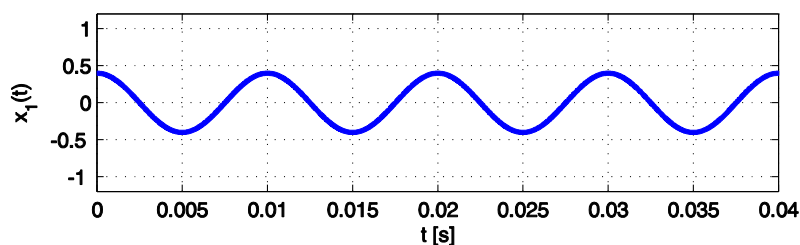

Periodični deterministički signal – primer 1

- * Na sličan način analiziramo signal koji se jednak zbiru tri kosinusoide (početne faze svih kosinusoida jednake su nuli)

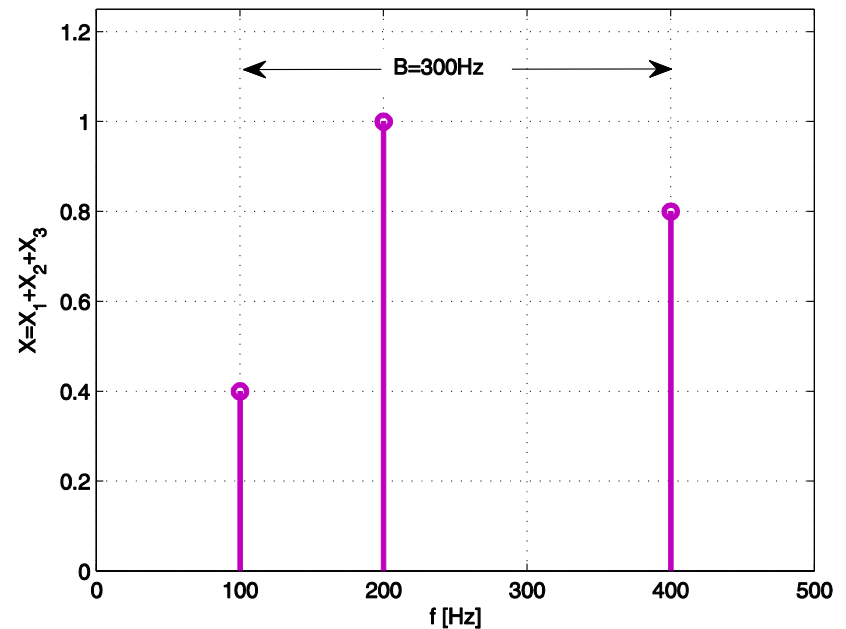
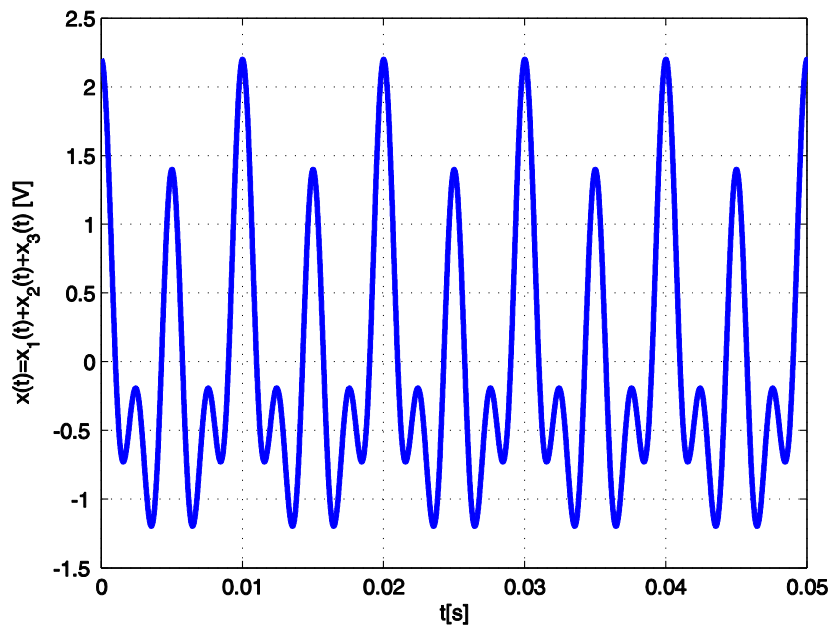
$$x(t) = 0.4 \cdot \cos(2\pi \cdot 100 \cdot t) + \cos(2\pi \cdot 200 \cdot t) + 0.8 \cdot \cos(2\pi \cdot 400 \cdot t)$$

- * Svakoj kosinusoidi odgovara jedna komponenta u *amplitudskom spektru* koja pokazuje kolika je *amplituda* te kosinusoide

Periodični deterministički signal – primer 1

- * Spektar posmatranog složenog signala $x(t)$ ima tri komponente
- * Širina spektra signala jednaka je razlici najviše i najniže komponente signala i u posmatranom slučaju iznosi 300Hz.
- * Signal koji se dobija zbirom konačnog broja sinusoida takođe je periodičan sa periodom T_0 , koja određena najvećim zajedničkim deliocem učestanosti ostalih komponenata u spektru. *Osnovna učestanost periodičnog signala* je jednaka f_0 ($f_0=100\text{Hz}$, $T_0=1/(100\text{Hz})=10\text{ms}$).

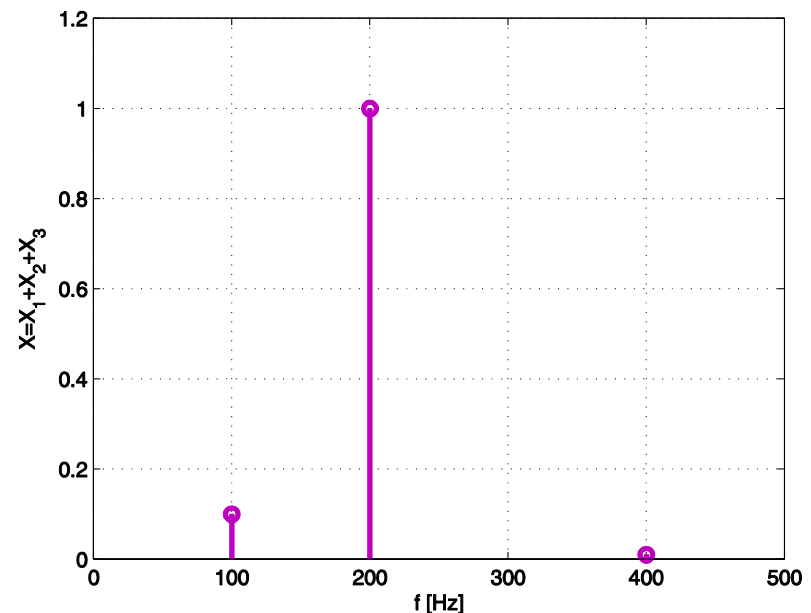
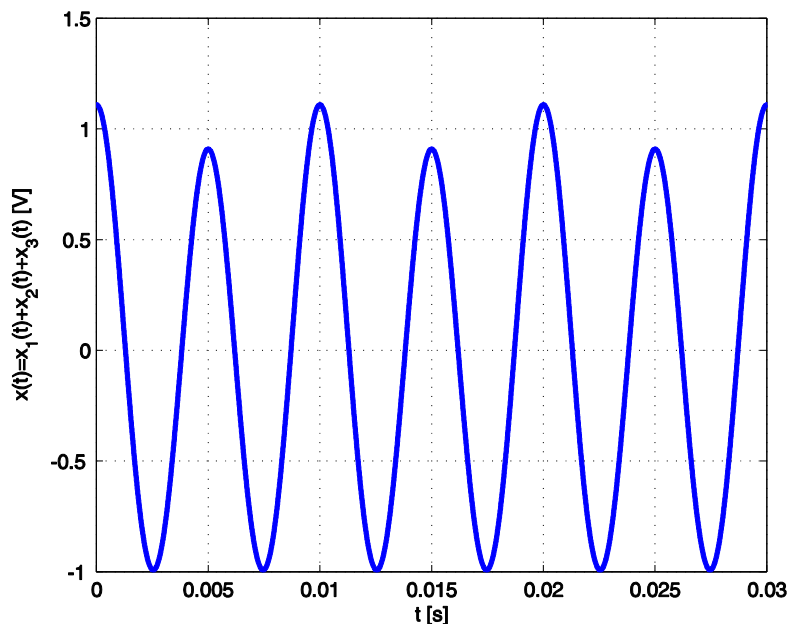

Periodični deterministički signal – primer 2

- * Ako se zadrži isti broj komponenti u spektru signala, a promene njihove amplitude, može se znatno promeniti vremenski oblik signala.

$$x(t) = 0.1 \cdot \cos(2\pi \cdot 100 \cdot t) + \cos(2\pi \cdot 200 \cdot t) + 0.01 \cdot \cos(2\pi \cdot 400 \cdot t)$$

- * Ovaj signal je takođe deterministički (može se opisati matematičkom funkcijom) i periodičan. Perioda signala ($T_0 = 10\text{ms}$) u ovom slučaju ostaje ista kao u prethodnom slučaju (zavisi samo od učestanosti komponenti).

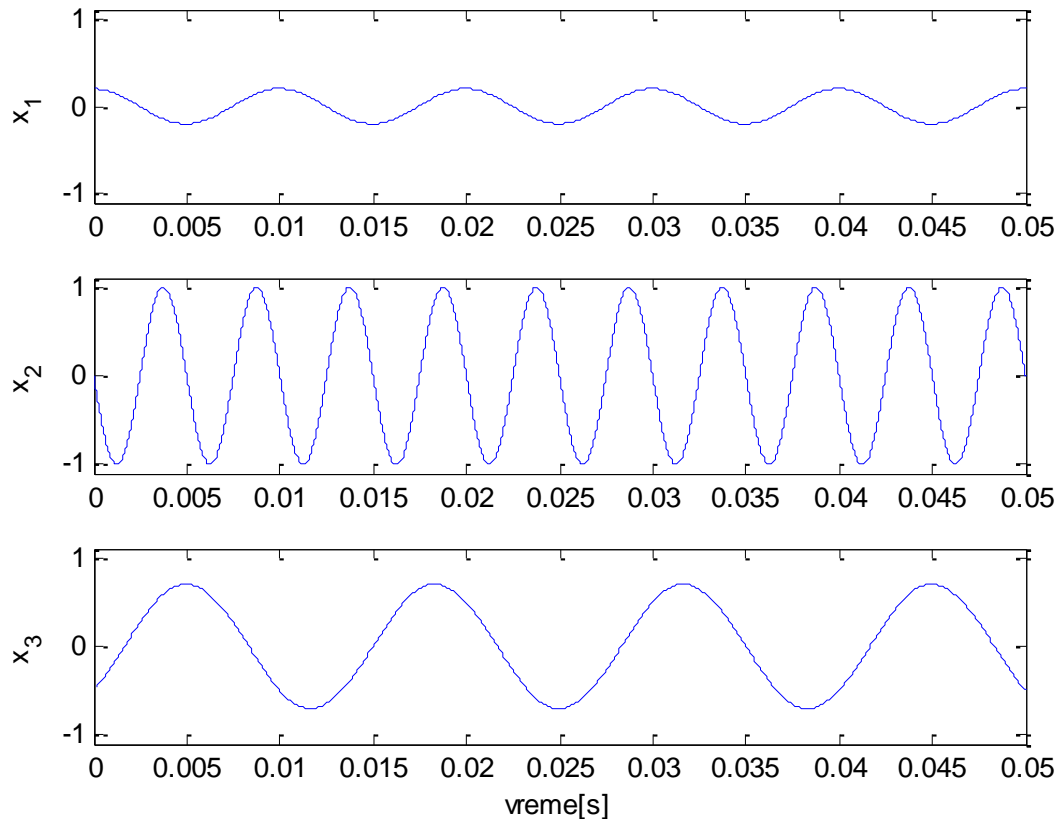

Periodični deterministički signal – primer 3

* Posmatra se zbir kosinusoida kod kojih početna faza nije jednaka nuli.

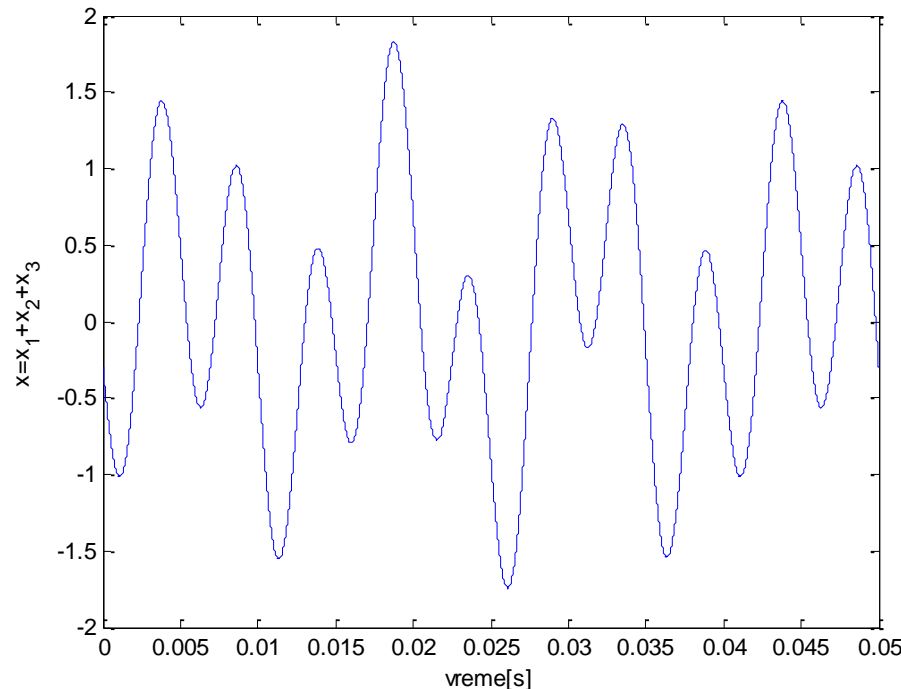
- Fazni pomeraj utiče na translaciju signala duž vremenske ose (x-ose)

$$x(t) = 0.2 \cdot \cos(2\pi \cdot 100 \cdot t) + \cos(2\pi \cdot 200 \cdot t + \pi/2) + 0.7 \cdot \cos(2\pi \cdot 75 \cdot t + 5\pi/4)$$

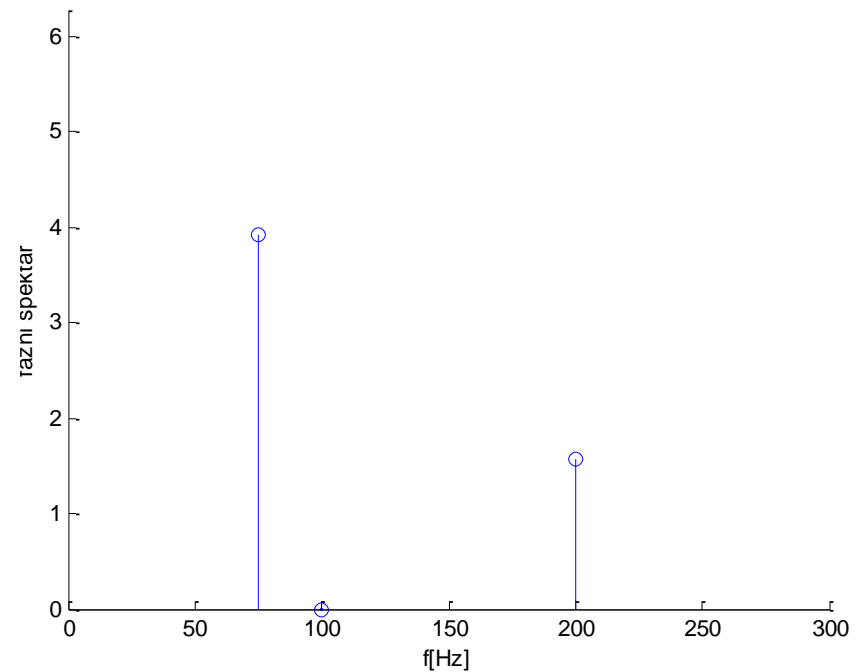
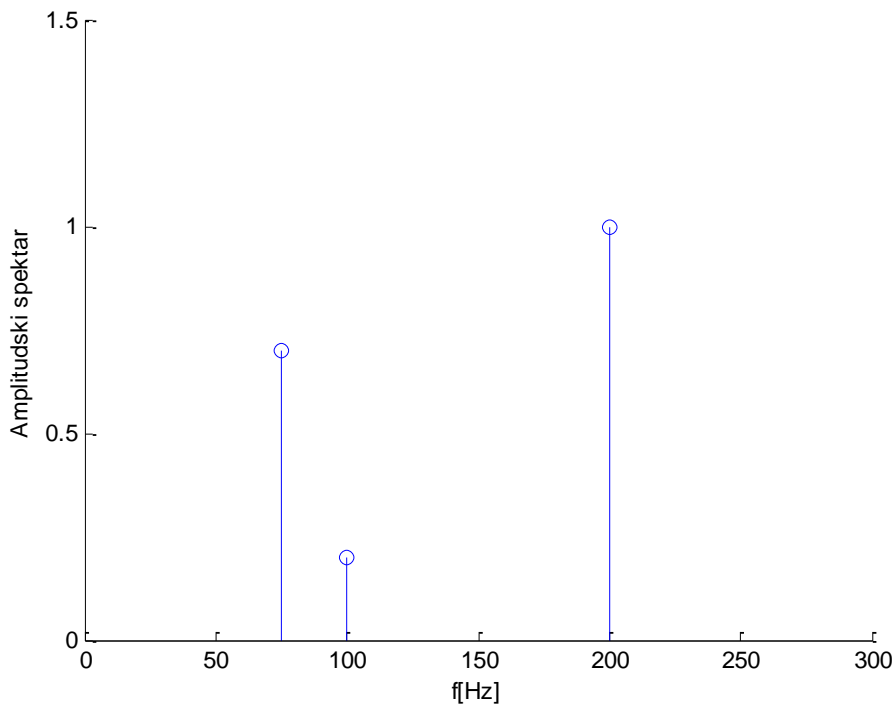
Periodični deterministički signal – primer 3

- * Na vremenski oblik signala ne utiču samo učestanosti i amplitude komponenti (*amplitudski spektar*), već i početni fazni pomeraji komponenti signala (*fazni spektar*)!
- * U ovom primeru perioda signala nije određena najnižom učestanošću u spektru! Učestanosti komponenti su 75Hz, 100Hz i 200Hz.
 - $\text{NZD}(100,200,75)=25\text{Hz}$ i perioda signala iznosi $T_0=1/25\text{Hz}=40\text{ms}$ → osnovna učestanost je $f_0=25\text{Hz}$.

Periodični deterministički signal – primer 3

- * *Periodičan signal je kompletno opisan samo ako je poznat njegov amplitudski i fazni spektar!*
- * *Amplitudski spektar određuje amplitude komponentnih kosinusoida*
- * *Fazni spektar određuje početne faze komponentnih kosinusoida.*
 - Vrednosti faznog spektra se najčešće prikazuju u opsegu $(0, 2\pi)$ ili $(-\pi, \pi)$.

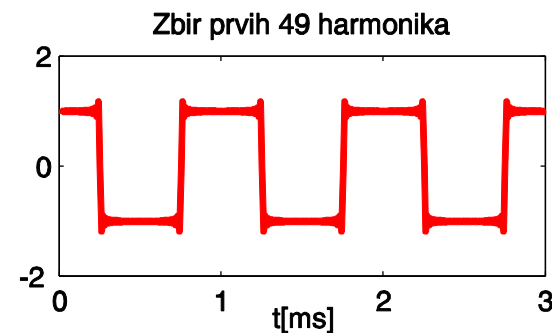
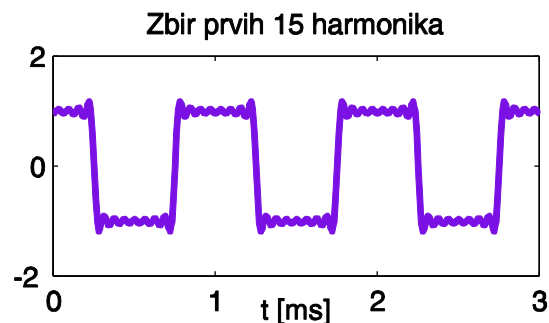
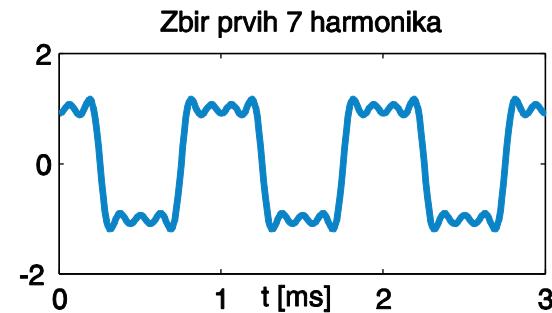
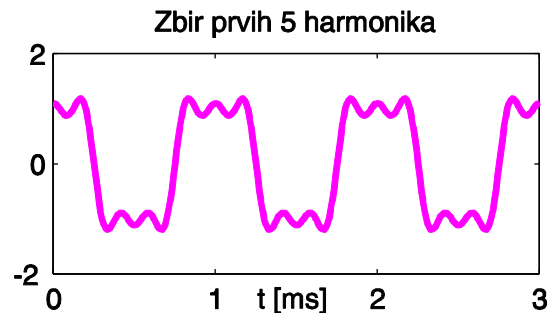
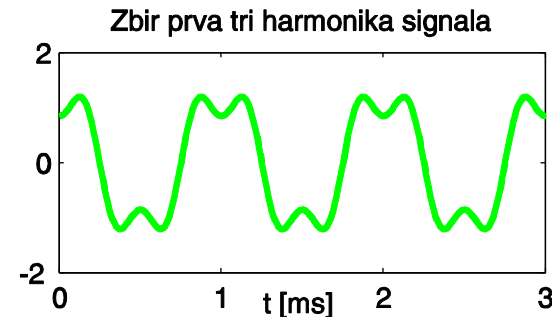
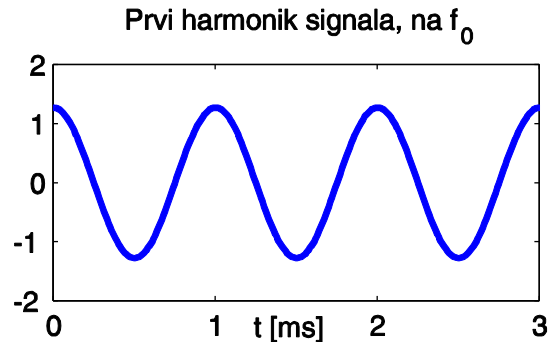

Obrnut problem!

- * Posmatra se obrnut problem → da li je u slučaju kada je poznat vremenski oblik periodičnog signala, svaki takav signal moguće **u potpunosti opisati sumom prostoperiodičnih signala** (tj. amplitudskim i faznim spektrom kojima su definisane njihove amplitude i početne faze)?
 - Za svaki realan periodičan signal, može se uočiti perioda signala T (vremenski period nakon koga se oblik signala ponavlja).
 - Na osnovu periode signala može se odrediti osnovna učestanost signala $f_0 = 1/T$ (npr. perioda $T = 1\text{ms}$, osnovna učestanost $f_0 = 1/T = 1000\text{Hz} = 1\text{kHz}$).
 - **Periodičan signal $x(t)$ se tada može predstaviti preko sume kosinusoida (prostoperiodičnih signala), čije su učestanosti jednake celobrojnim umnošcima osnovne učestanosti periodičnog signala → $n \times f_0$**
- * Čak i vrlo komplikovani periodični signali mogu se „jednostavno“ predstaviti u obliku zbira (konačnog ili beskonačnog broja) kosinusoida.
- * U narednom delu biće pokazan način na koji se za proizvoljan signal $x(t)$ određuju amplitude i početne faze tih kosinusoida, koje čine amplitudski i fazni spektar tog signala.

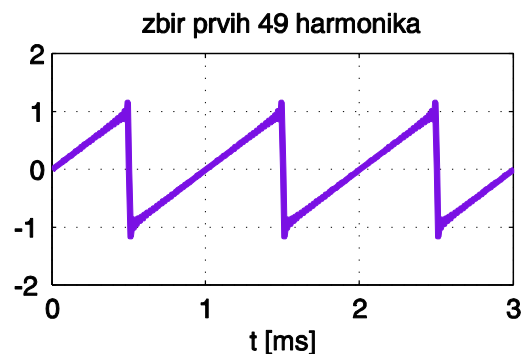
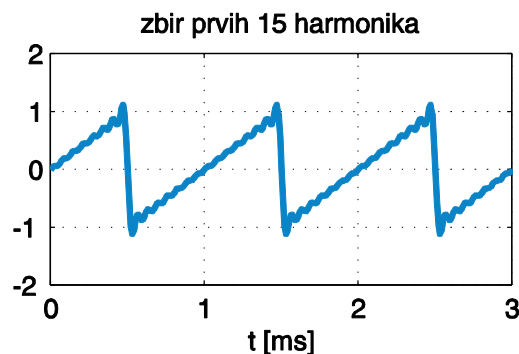
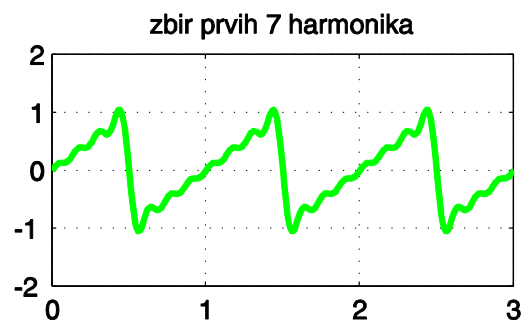
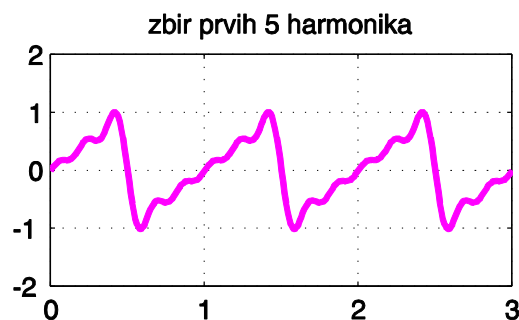
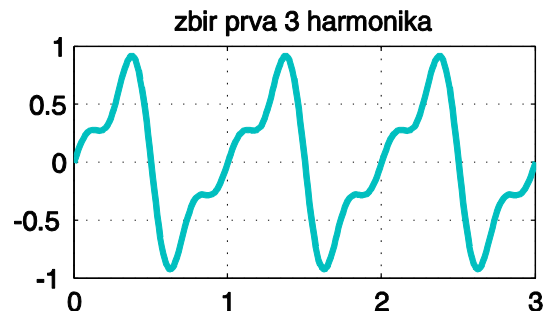
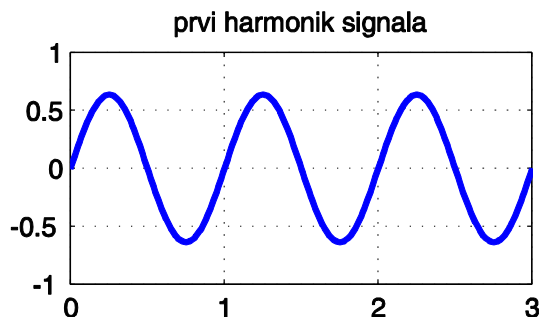
Periodičan signal – razlaganje na komponente

- * Kako odrediti amplitude prostoperiodičnih komponenti čijim sabiranjem dobijamo originalan signal?

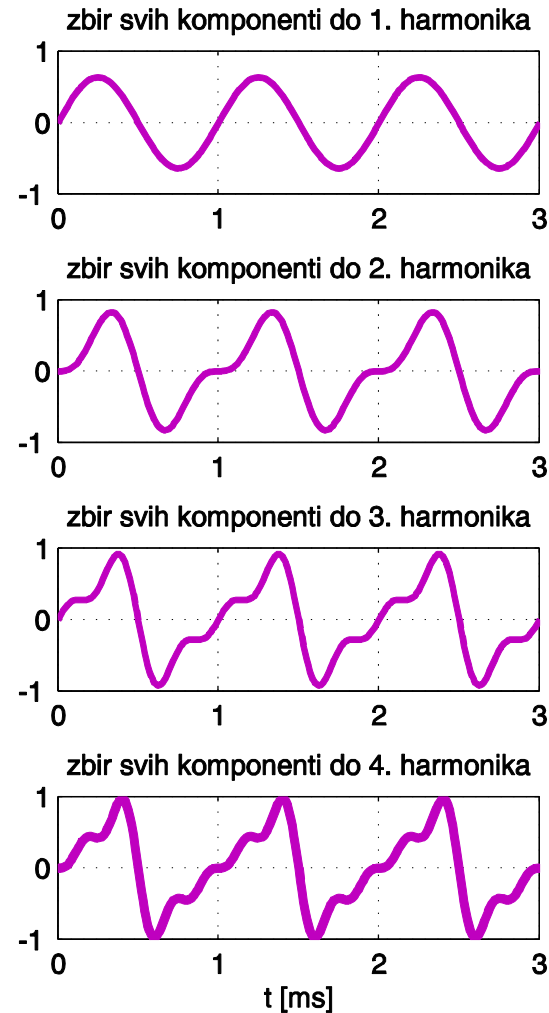
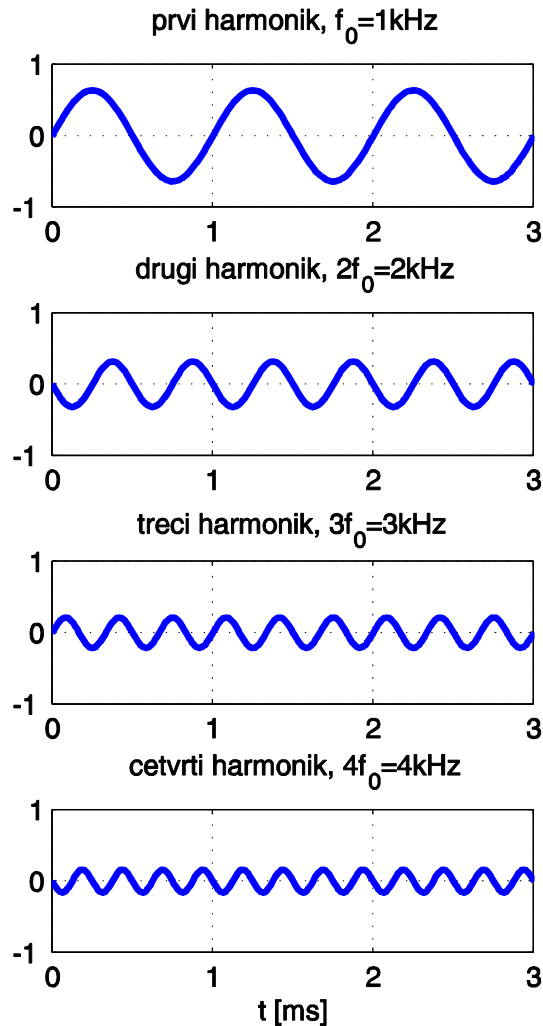
Periodičan signal – razlaganje na komponente

- * Primer: periodični testerasti signal osnovne periode $T=1\text{ms}$, $f_0=1/T=1\text{kHz}$
- * Više članova u sumi → preciznija aproksimacija originalnog signala

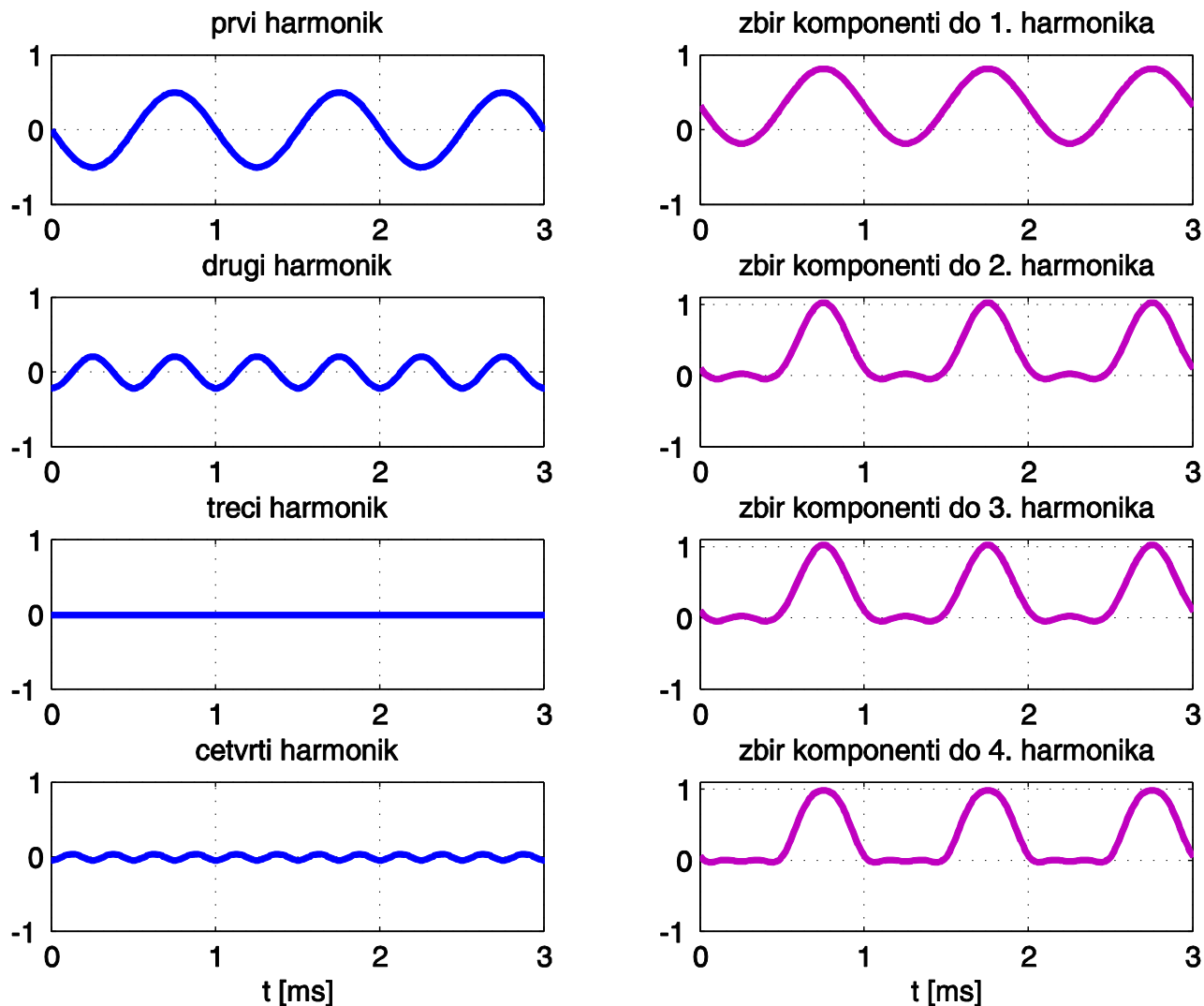
Periodičan signal – razlaganje na komponente

- * Kako se određuju amplitude ovih prostoperiodičnih komponenti?

Periodičan signal – razlaganje na komponente

- * Primer, polusinusoida, amplitude 1V, osnovne učestanosti $f_0=1\text{kHz}$

Harmonijska analiza periodičnih signala

Teorijske osnove analize postavio *Joseph Fourier* (1768-1830)

- * Ukoliko periodičan signal $x(t)$ ispunjava uslov

$$\int_{-T/2}^{T/2} |x(t)| dt < \infty$$

može se predstaviti u obliku kompleksnog *Fourier*-ovog reda

$$x(t) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} X_n e^{+j2\pi n f_0 t}$$

- * Pri tome su sa X_n označeni kompleksni Fourier-ovi koeficijenti

$$X_n = \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} x(t) e^{-j2\pi n f_0 t} dt$$

T predstavlja periodu

$f_0=1/T$ predstavlja osnovnu učestanost periodičnog signala

Harmonijska analiza periodičnih signala

- * Kompleksni spektar se predstavlja preko amplitudskog i faznog spektra:

$$X_n = |X_n| e^{j\theta_n}$$

- **Spektar je diskretan** (nije kontinualan, definisan je samo za celobrojne umnoške osnovne učestanosti signala $n \times f_0$, $n=0, \pm 1, \pm 2, \dots$)
- Spektar je kompleksna funkcija učestanosti i obuhvata: amplitudski i fazni spektar.
- **Amplitudski spektar** realne funkcije $x(t)$ je parna funkcija učestanosti. Amplitudski spektar je realna funkcija!

$$|X_n| = |X_{-n}|$$

- **Fazni spektar** je neparna realna funkcija učestanosti.

$$\theta_n = -\theta_{-n}$$

- Koeficijenti $|X_n|$ i θ_n predstavljaju **dvostrani** amplitudski i fazni spektar (definisan za umnoške osnovne učestanosti signala $n \times f_0$, $n=0, \pm 1, \pm 2, \dots$)

Harmonijska analiza periodičnih signala

- * Periodičan signal $x(t)$ može se predstaviti i u obliku **trigonometrijskog Fourier-ovog reda** → u obliku sume kosinusoidalnih komponenti, *kao što je prikazano na prethodnim slajdovima.*
- * Ove komponente (kosinusoide) nazivaju se **harmonici** funkcije $x(t)$,

$$x(t) = C_0 + \sum_{n=1}^{\infty} C_n \cos(2\pi n f_0 t + \theta_n)$$

- * **n-ti harmonik** je kosinusoida učestanosti $n f_0$, amplitude C_n i faze θ_n
- * Koeficijenti C_n određuju amplitude kosinusoida koje treba sabrati da bi se dobio signal koji želimo da rastavimo na harmonike
- * Koeficijenti θ_n određuju početne faze kosinusoida koje treba sabrati da bi se dobio signal koji želimo da rastavimo na harmonike.
- * Koeficijenti C_0 određuje nivo prisustva jednosmerne komponente (srednje vrednosti signala).
- * Koeficijenti C_n i θ_n predstavljaju **jednostrani** amplitudski i fazni spektar (definisano samo za učestanosti $n f_0$, $n=0, 1, 2, \dots$)

Harmonijska analiza periodičnih signala

- * Signal $x(t)$ je jednoznačno definisan i preko koeficijenata dvostranog i jednostranog spektra i među njima postoji **veoma jednostavan odnos**

- * Veza između koeficijenata može se dobiti se polazeći od kompleksnog reda

$$x(t) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} X_n e^{+j2\pi n f_0 t}$$

- * Grupisanjem članova sa koeficijentima oblika $+n$ i $-n$ ($n=1, 2, \dots$), dobija se zbir oblika

$$X_n e^{j2\pi n f_0 t} + X_{-n} e^{-j2\pi n f_0 t} = 2|X_n| \cos(2\pi n f_0 t + \theta_n)$$

pa se signal $x(t)$ može napisati i u obliku

$$x(t) = X_0 + \sum_{n=1}^{\infty} 2|X_n| \cos(2\pi n f_0 t + \theta_n)$$

- * Poređenjem sa oblikom funkcije $x(t)$ predstavljene preko trigonometrijskog reda, određuju se veze između koeficijenata

$$x(t) = C_0 + \sum_{n=1}^{\infty} C_n \cos(2\pi n f_0 t + \theta_n)$$

Jednostrani i dvostrani spektar

- * Realan signal $x(t)$ se može predstaviti i u obliku kompleksnog i trigonometrijskog *Fourier*-ovog reda (jednoznačno je opisan i jednostranim i dvostranim spektrom)

- * **Kompleksni red**

$$x(t) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} X_n e^{+j2\pi n f_0 t}$$

- *Koeficijenti $|X_n|$ i θ_n predstavljaju dvostrani amplitudski i fazni spektar*
- Dvostrani spektar je pogodniji za matematički opis, ali negativne učestanosti u prirodi ne postoje! Osim toga, trigonometrijski red je intuitivno bliži (kao što je pokazano, znatno je jednostavnije zamisliti signal kao zbir kosinusoida)

- * **Trigonometrijski red**

$$x(t) = C_0 + \sum_{n=1}^{\infty} C_n \cos(2\pi n f_0 t + \theta_n) = X_0 + \sum_{n=1}^{\infty} 2|X_n| \cos(2\pi n f_0 t + \theta_n)$$

- *Koeficijenti C_n i θ_n predstavljaju jednostrani amplitudski i fazni spektar*
- Komponente jednostranog amplitudskog spektra su dvostruko veće nego u slučaju dvostrane predstave
- Jedini izuzetak od ovog pravila je (jednosmerna komponenta signala, DC)

$$C_n = 2|X_n| = 2|X_{-n}|, \quad n > 0$$

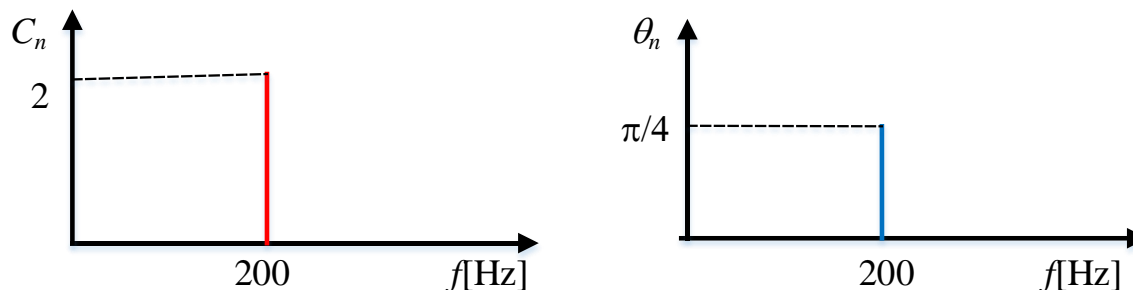
$$C_0 = |X_0|$$

Primer, veza jednostranog i dvostranog spektra

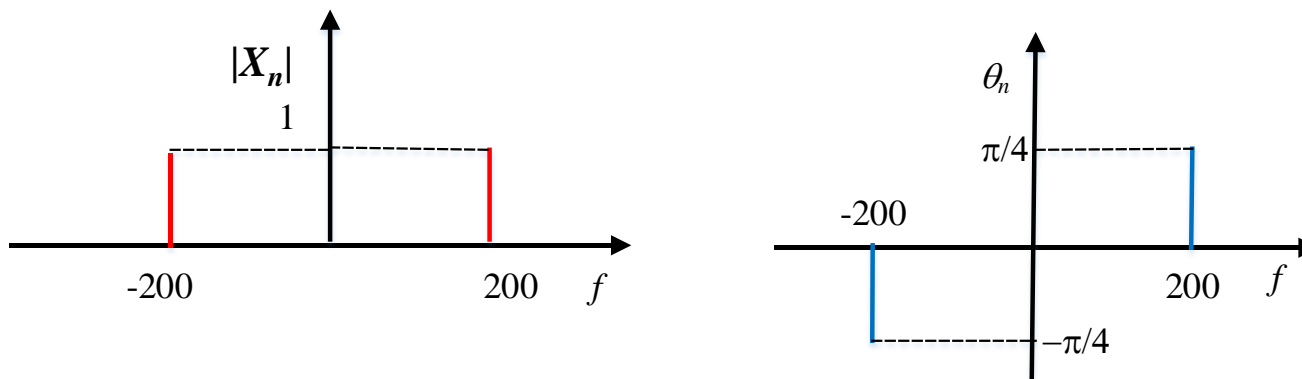
- * Posmatra se prostoperiodičan signal

$$x(t) = U \times \cos(2\pi \times f_0 t + \theta) = 2 \times \cos\left(2\pi \times 200t + \frac{\pi}{4}\right)$$

- * **Jednostrani** amplitudski i fazni spektar (definisani za frekvencije $f \geq 0$)

- * Signal $x(t)$ može se predstaviti i **dvostranim** amplitudskim i dvostranim faznim spektrom, definisan i za pozitivne i negativne frekvencije ($-\infty < f < +\infty$)

Osobine spektra periodičnih signala

- * Periodični realni signal se (razvojem u *Fourier*-ov red) može predstaviti preko zbira prostoperiodičnih komponenti (harmonika) čije su učestanosti jednake **umnošcima osnovne učestanosti signala f_0** .
- * Spektralne komponente su definisane na diskretnom skupu učestanosti **$f = n \times f_0$** , gde n pripada skupu celih brojeva. Zato se spektri periodičnih realnih funkcija (signala) nazivaju **diskretnim** ili **linijskim spektrima**.
- * Kvadrat **dvostranog amplitudskog spektra** predstavlja **spektar snage** posmatranog signala (on je takođe diskretan i realan) – pokazuje koji deo snage je sadržan u n -tom harmoniku

$$S_n = |X_n|^2$$

- * Značajna osobina realne funkcije (signala) $x(t)$ je njena **efektivna (srednja kvadratna) vrednost**, definisana izrazom:

$$x_{eff} = \sqrt{\frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} x^2(t) dt},$$

Spektar snage

Parsevalova teorema: srednja snaga signala može se dobiti iz dvostranog amplitudskog spektra tog signala, sabiranjem kvadrata svake od njegovih komponenti.

$$P_{sr} = (x_{eff})^2 = \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} x^2(t) dt = \sum_{n=-\infty}^{\infty} |X_n|^2 = |X_0|^2 + 2 \sum_{n=1}^{\infty} |X_n|^2$$

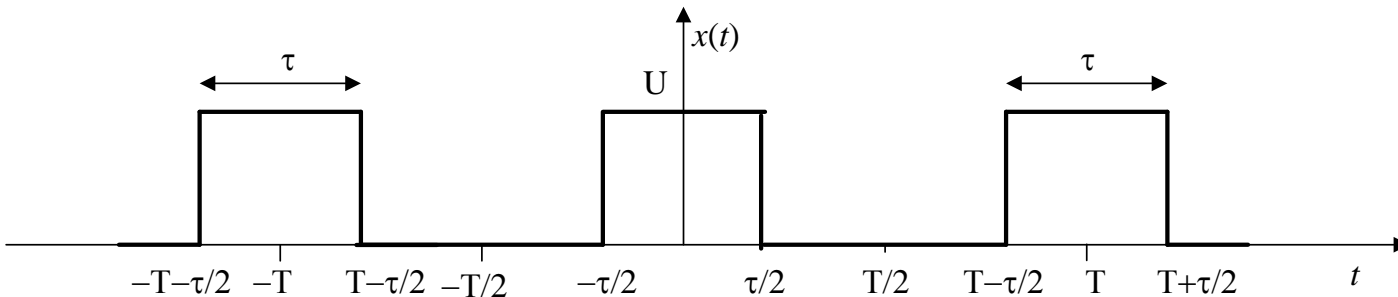
$$P_{sr} = C_0^2 + \sum_{n=1}^{\infty} \frac{C_n^2}{2}$$

Srednja snaga signala može se takođe dobiti i preko koeficijenata jednostranog spektra!!!
 $C_0 = X_0, C_n = 2|X_n|$

Fizički smisao ove teoreme može se shvatiti kada se kao signal $x(t)$ posmatra napon ili struju složenog signala na jediničnoj otpornosti. Kvadrat efektivne vrednosti signala tada predstavlja srednju snagu signala → srednja snaga signala se može izračunati na osnovu predstave signala u vremenskom i na osnovu predstave signala u spektralnom domenu.

Primer: spektar periodične povorke pravougaonih impulsa

Primenom *Fourier*-ove teorije može se analizirati proizvoljan realan periodičan signal. U narednom delu posmatraće se povorka periodičnih impulsa periode T , amplitude U i trajanja τ (faktor režima τ/T)

Spektar signala $x(t)$ jednak je

$$X_n = \frac{U\tau}{T} \frac{\sin(n\pi\tau / T)}{n\pi\tau / T}$$

Dakle, signal se može predstaviti u obliku beskonačne sume kosinusoida učestanosti nf_0 , amplituda $2|X_n|$ i početnih faza θ_n

$$x(t) = X_0 + \sum_{n=1}^{\infty} 2|X_n| \cos(2\pi nf_0 t + \theta_n)$$

Periodična povorka pravougaonih impulsa

$$X_n = \frac{U\tau}{T} \frac{\sin(n\pi\tau/T)}{n\pi\tau/T} = |X_n| e^{j\theta_n}$$

Amplitudski spektar

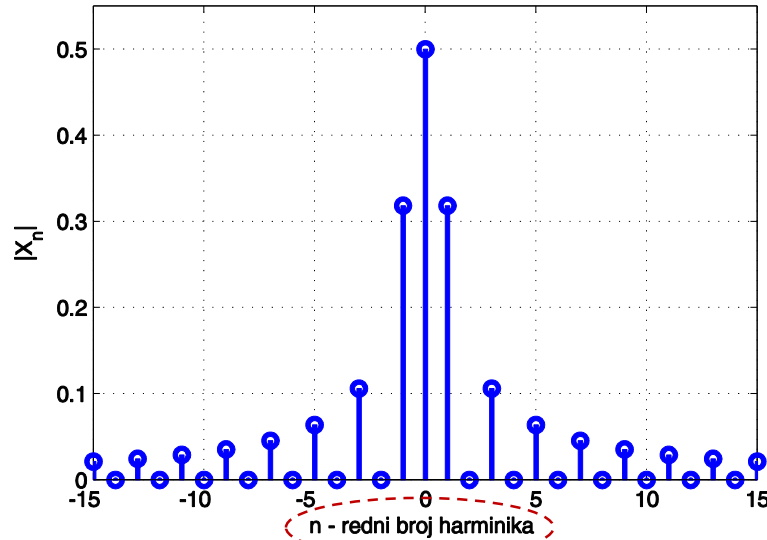
$$|X_n| = \frac{U\tau}{T} \left| \frac{\sin(n\pi\tau/T)}{n\pi\tau/T} \right|$$

Fazni spektar

$$\theta_n = \arg(X_n) = \begin{cases} 0, & \frac{\sin(n\pi\tau/T)}{n\pi\tau/T} \geq 0 \\ \pm\pi, & \frac{\sin(n\pi\tau/T)}{n\pi\tau/T} < 0 \end{cases}$$

Primer: faktor režima $\tau/T=1/2$

$$|X_n| = \frac{U}{2} \left| \frac{\sin(n\pi/2)}{n\pi/2} \right|$$

Spektri se mogu nacrtati u funkciji rednog broja harmonika n ili u f -ji frekvencije $f=n \times f_0$

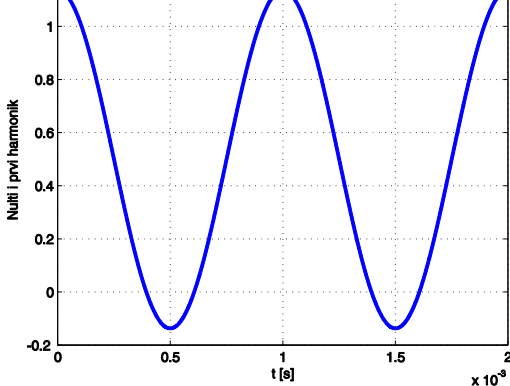
Značaj spektralnih komponenti

Povorka prav. impulsa

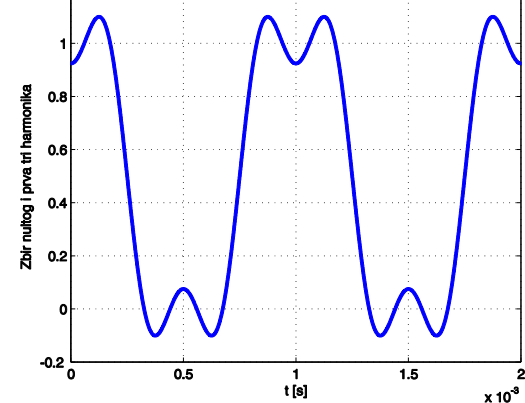
$U = 1, f_0 = 1\text{kHz}, \tau/T = 0.5,$

$$x(t) = X_0 + \sum_{n=1}^{\infty} 2|X_n| \cos(2\pi n f_0 t + \theta_n)$$

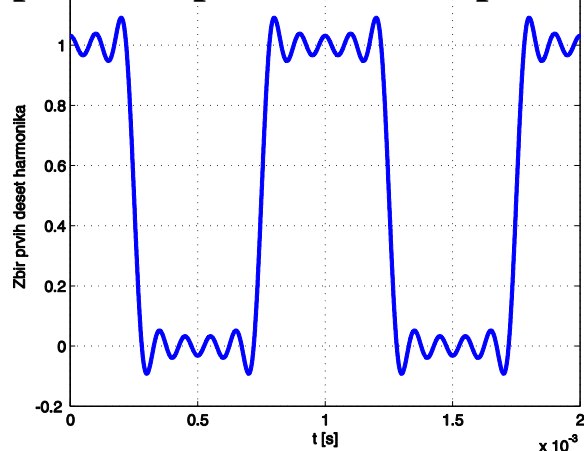
$$x(t) = (U/2) + (2U/\pi) * \cos(2\pi f_0 t)$$

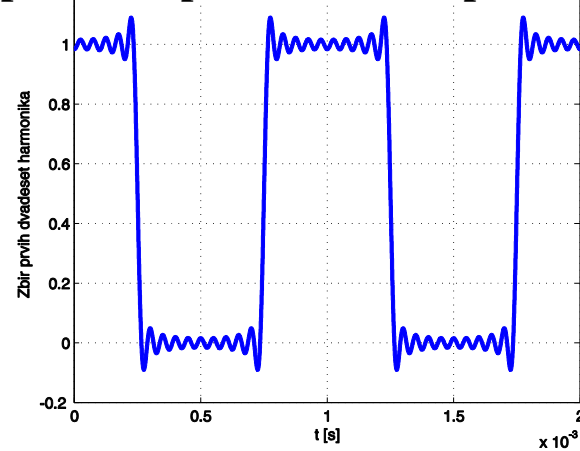
$$x(t) = (U/2) + (2U/\pi) * \cos(2\pi f_0 t) - (2U/3\pi) * \cos(2\pi \cdot 3f_0 t)$$

Zbir prvih 10 spektralnih komponenti

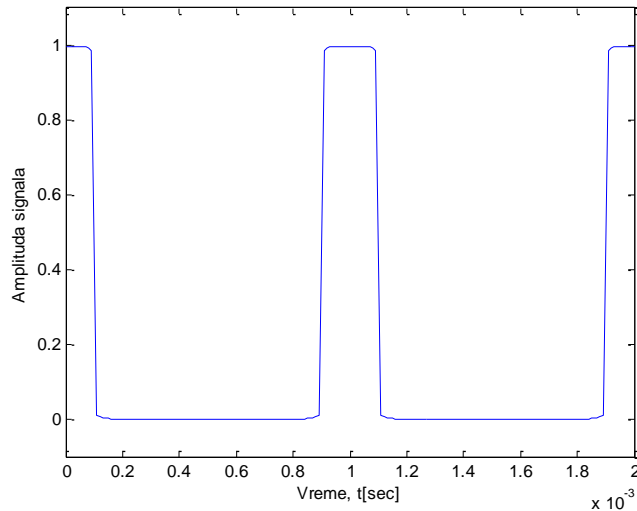

Zbir prvih 20 spektralnih komponenti

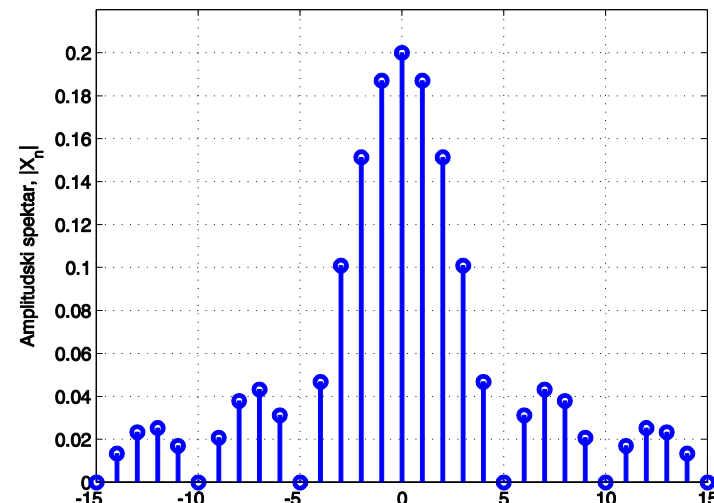
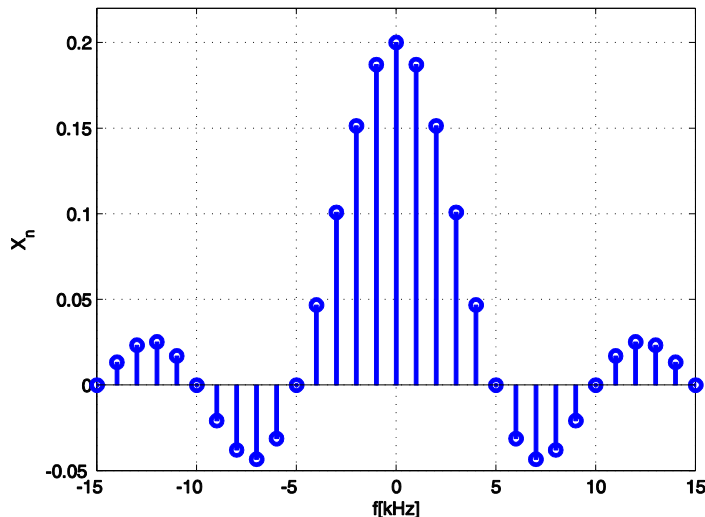

Periodična povorka pravougaonih impulsa – spektar

Faktor režima $\tau/T=1/5$, $T=1\text{ms} \Rightarrow f_0=1\text{kHz}$, nule anvelope na $k/\tau=k \times 5\text{kHz}$

- Posmatrani signal se može predstaviti kao suma beskonačno mnogo kosinusoida učestanosti $n \times 1\text{kHz}$, $n=0, 1, 2, \dots$
- U ovom slučaju, svaka peta komponenta u spektru jednaka je nuli (drugim rečima, ne postoji kosinusoida na učestanostima 5kHz, 10kHz, ...)

Osobine spektra periodične povorke pravoug. impulsa

* Osobine:

- Spektar je beskonačno širok!
- Spektar je diskretan, sa komponentama koje se moгу nalaziti (ne moraju, tj. mogu da imaju i vrednost nula!) na učestanostima $n \times f_0$
- Nule anvelope (obvojnice spektra) spektra javljaju se kada je ispunjeno

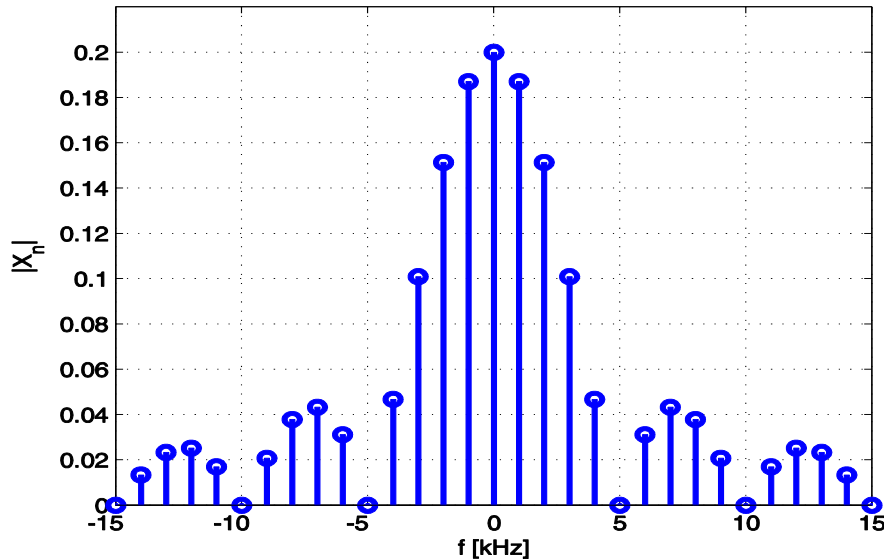
$$\sin\left(\frac{2\pi f_{k,nule}\tau}{2}\right) = 0 \Rightarrow f_{k,nule} = k \times \frac{1}{\tau}, \quad (k \in \mathbb{Z}, k \neq 0)$$

- Nula anvelope može se/ne mora poklopiti sa učestanošću harmonika!
- Slika sa prethodnog slajda (dole, levo) predstavlja koeficijent X_n (koji je u konkretnom slučaju realan), dok amplitudski spektar predstavlja apsolutnu vrednost prikazanih vrednosti (slika dole, desno).

* Granični slučajevi

- Kada perioda raste, spektar se zgušnjava, za $T \rightarrow \infty$, spektar postaje kontinualan (a signal aperiodičan).
- Kada se trajanje impulsa skraćuje nule anvelope se pomeraju ka višim vrednostima, za $\tau \rightarrow 0$ anvelopa spektra postaje ravna.
- Kada istovremeno važi $\tau \rightarrow 0$, $U \rightarrow \infty$, a $U\tau=1$ povorka impulsa se pretvara u periodičnu povorku Delta impulsa – [anvelopa=1/T].

Uticaj parametara signala na oblik amplitudskog spektra

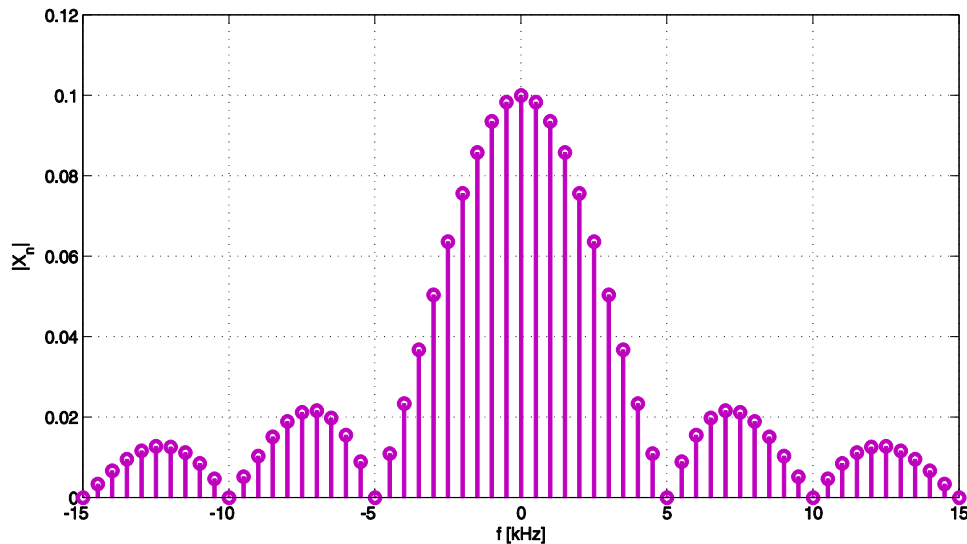

$$T=1\text{ms} \Rightarrow f_0=1/T=1\text{kHz}$$

$$\tau=0.2\text{ms}$$

$$\text{Faktor režima } \tau/T=1/5$$

$$U=1 \Rightarrow X_0=U\tau/T=0.2$$

$$T=2\text{ms} \Rightarrow f_0=1/T=0.5\text{kHz} \Rightarrow \text{za}$$

dvostruko veće T , rastojanje između spektralnih komponenata je dvostruko manje, tj. spektar je „gušći“

$\tau=0.2\text{ms} \Rightarrow$ nule anvelope nisu promenjene

$$\text{Faktor režima } \tau/T=1/10$$

$$U=1 \Rightarrow X_0=U\tau/T=0.1$$

Pregled osobina periodičnih signala

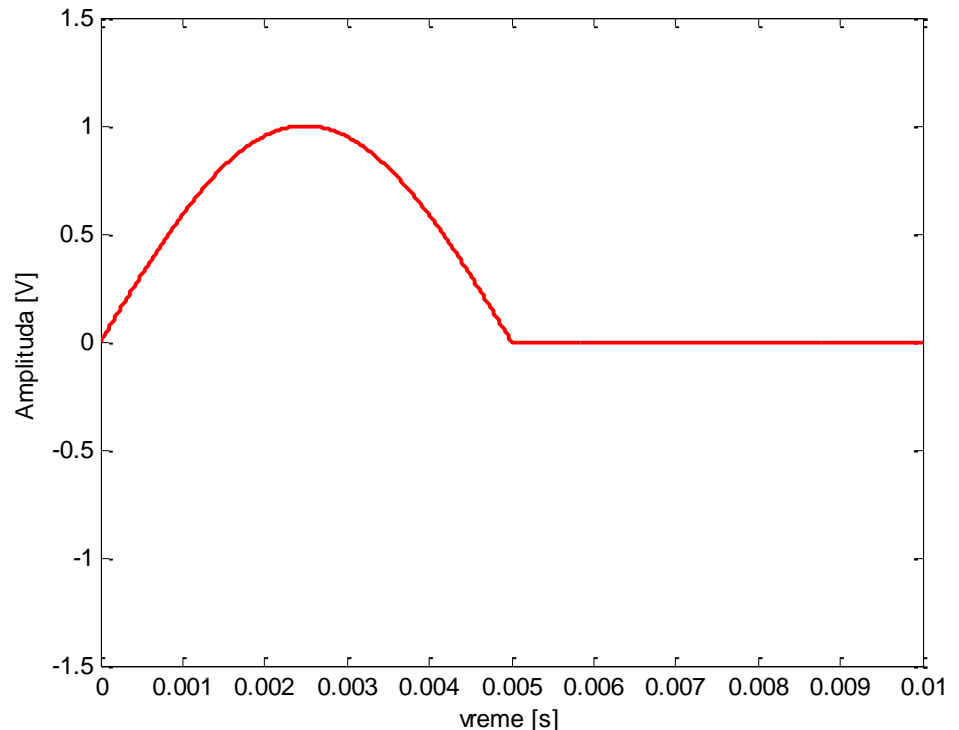
* Najvažnije osobine:

- **Spektar je diskretan**
 - Spektar pokazuje amplitude i faze kosinusoida čijim se zbirom može odrediti polazni periodični signal
 - Rastojanje komponenti u spektru iznosi $f_0=1/T$ (T je perioda signala) i ni u kom slučaju ne može biti manje od te vrednosti
 - Broj komponenti u spektru može biti beskonačan (ali ne mora!)
- **Deo snage koji “nosi” odgovarajuća spektralna komponenta srazmeran je kvadratu njene amplitude**
- **Dvostrani amplitudski spektar je simetričan (parna funkcija od n)**
- **Dvostrani fazni spektar je neparna funkcija od n**
- **Neke komponente u spektru su *manje značajne (od drugih)* – ako ne uđu u zbir, resultantni signal se neće u velikoj meri razlikovati od originalnog periodičnog signala.**

Šta ako signal nije periodičan?

- * Ako signal nije periodičan, da li je moguće takav signal predstaviti zbirom određenog broja kosinusoida?
- * Posmatramo signale koji nisu periodični, ali jesu deterministički , odnosno mogu se predstaviti određenom matematičkom funkcijom.
- * Primer:

$$x(t) = \begin{cases} \sin(2\pi ft), & t \in [0, 1/(2f)] \\ 0, & t \notin [0, 1/(2f)] \end{cases}$$

Harmonijska analiza aperiodičnih signala

- * Ovi signali nisu periodični - ne postoji T tako da je $x(t)=x(t+T)$.
 - Može se smatrati da im je perioda beskonačna $T \rightarrow \infty$, pa $f_0=1/T \rightarrow 0$
 - **Spektralne komponente se približavaju i spektar postaje kontinualan!**
- * Spektar aperiodičnog signala je kontinualan \rightarrow definisan za svako f
- * Signal $x(t)$ se može predstaviti u obliku (integral umesto sume):

$$x(t) = \int_{-\infty}^{\infty} X(jf) e^{+j2\pi ft} df$$

- * Pri čemu je sa $X(jf)$ označen spektar signala

$$X(jf) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t) e^{-j2\pi ft} dt$$

- * Prethodna dva izraza se redom nazivaju **inverzna Furijeova transformacija** i **Furijeova transformacija**. Ovi izrazi čine Furijeov transformacioni par za aperiodične signale.

Harmonijska analiza aperiodičnih signala

- * Spektar signala se opet može napisati u obliku

$$X(jf) = |X(jf)| e^{j\theta(f)}$$

i prikazati preko

- **Spektralne gustine amplitude** $|X(jf)| \rightarrow$ realna i kontinualna f-ja
- **Spektralna gustina faza** $\theta(f) \rightarrow$ realna i kontinualna f-ja

pri čemu važi:

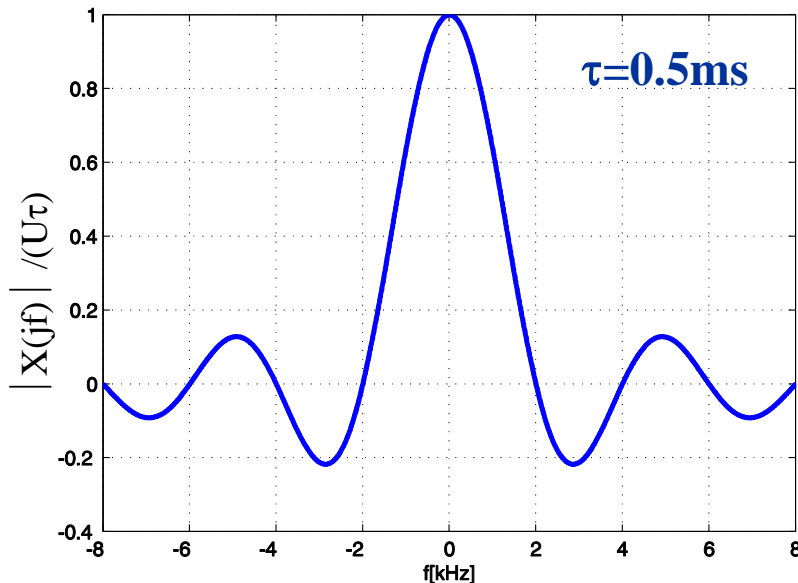
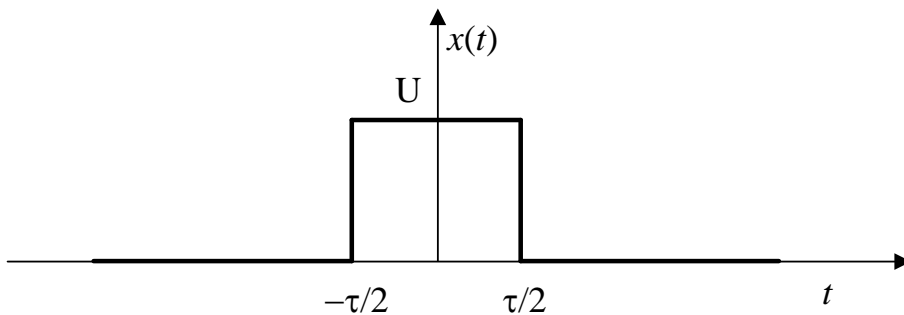
$$|X(-jf)| = |X(jf)|$$

$$\theta(-f) = -\theta(f)$$

$$\theta(f) = \arg \{ X(jf) \}$$

Usamljeni pravougaoni impuls

Signal dobijen od periodične povorke pravougaonih impulsa kada $T \rightarrow \infty$.

$$X(jf) = \int_{-\infty}^{+\infty} x(t) e^{-j2\pi ft} dt$$

$$X(jf) = \int_{-\tau/2}^{+\tau/2} U \underbrace{e^{-j2\pi ft}}_{\cos(2\pi ft) - j \sin(2\pi ft)} dt$$

$$X(jf) = U \int_{-\tau/2}^{+\tau/2} \cos(2\pi ft) dt = U\tau \frac{\sin(\pi f\tau)}{\pi f\tau}$$

$$X(jf) = U\tau \frac{\sin(\pi f\tau)}{\pi f\tau}$$

Usamljeni pravougaoni impuls

* Spektralna gustina amplituda $|X(jf)|$

Kontinualna parna funkcija učestanosti

$$|X(jf)| = U\tau \left| \frac{\sin(\pi f \tau)}{\pi f \tau} \right|$$

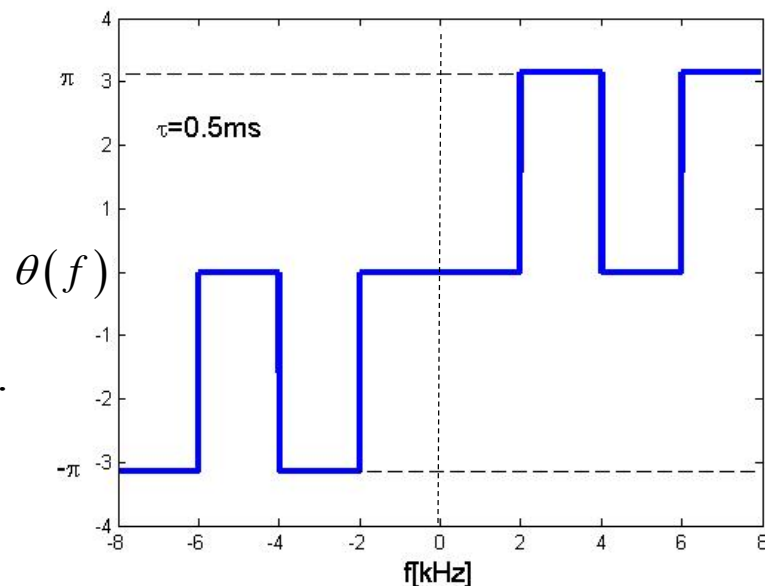
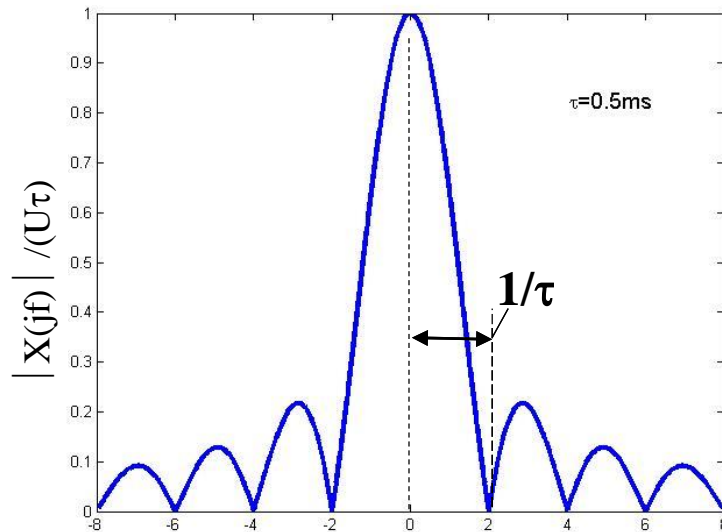
* Spektralna gustina faza $\theta(f)$

Kontinualna neparna funkcija učestanosti

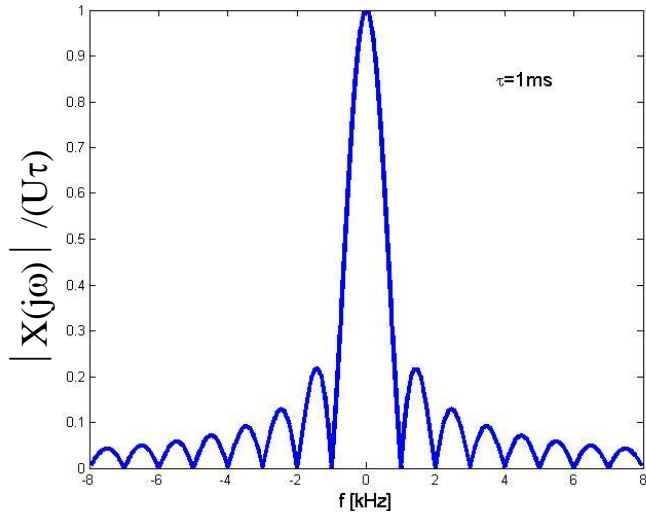
$$\theta(f) = \begin{cases} 0, & \sin(\pi f \tau) / (\pi f \tau) \geq 0 \\ \pm\pi, & \sin(\pi f \tau) / (\pi f \tau) < 0 \end{cases}$$

• Primer za impuls:

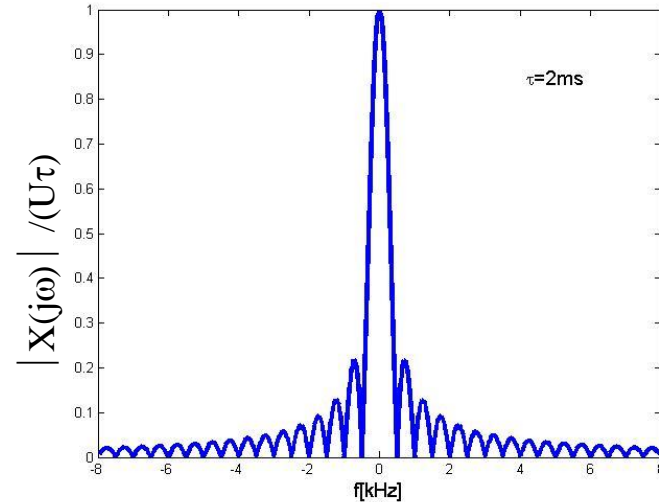
- amplitude $U=1\text{V}$
- trajanja $\tau=0.5\text{ms}$
- prva nula u spektru na $1/\tau=2\text{kHz}$
- nule spektra na $k/\tau=k \times 2\text{kHz}$, $k=\pm 1, \pm 2, \dots$
- spektar u nuli ima vrednost $U\tau[\text{Vs}]$
- energija signala je $U^2\tau[\text{Ws}=\text{J}]$.

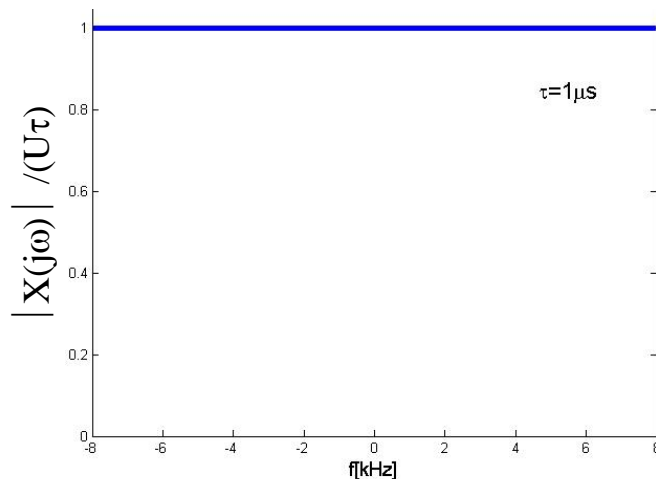
Usamljeni pravougaoni impuls

$\tau=1\text{ms} \Rightarrow$ nule spektra na $\pm 1\text{kHz}$, $\pm 2\text{kHz}$, $\pm 3\text{kHz}$,...

$\tau=2\text{ms} \Rightarrow$ nule spektra na $\pm 0.5\text{kHz}$, $\pm 1\text{kHz}$, $\pm 1.5\text{kHz}$,...

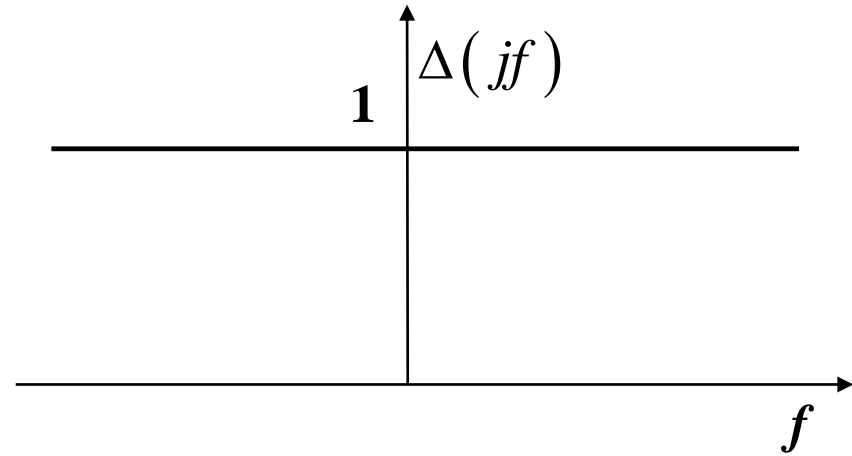
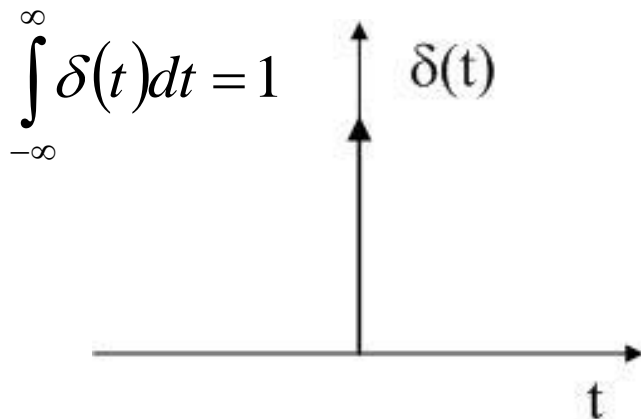

$\tau=1\mu\text{s} \Rightarrow$ nule spektra na $\pm 1\text{MHz}$, $\pm 2\text{MHz}$, $\pm 3\text{MHz}$,...

- Što je trajanje signala kraće to se značajne komponente signala nalaze u širem opsegu frekvencija
- Drugim rečima, kada je trajanje impulsa kraće, za prenos značajnih komponenti posmatranog signala potrebna je veća širina propusnog opsega

Delta impuls

- * Impuls izuzetno kratkog trajanja ($\tau \rightarrow 0$) i teorijski beskonačno velike amplitude, ali tako da njegova površina ima jediničnu vrednost.
 - Ovim impulsom aproksimiramo signale vrlo kratkog trajanja

- * Furijeova transformacija funkcije $\delta(t)$ jednaka je konstanti, koja pritom ima jediničnu vrednost.
- * Spektar Delta impulsa (aperiodičan signal) je kontinualan i konstantan na svim učestanostima. Spektar Delta impulsa je beskonačno širok!

$$\Delta(jf) = \int_{-\infty}^{\infty} \delta(t) e^{-j2\pi ft} dt = 1$$

Osobine spektra usamljenog pravougaonog impulsa

* Osobine:

- Spektar je beskonačno širok!
- Amplitudski spektar je kontinualan, sadrži komponente na svim učestanostima.
- Nule spektra javljaju se kada je ispunjeno
$$\sin(\pi f_k \tau) = 0 \rightarrow \pi f_k \tau = k\pi$$
- Nule spektra se nalaze na učestanostima k/τ ($k = \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots$)

* Granični slučajevi

- Kada se trajanje impulsa povećava nule spektra se pomeraju ka nižim vrednostima, za $\tau \rightarrow \infty$ spektar se svodi na Dirakov impuls.
- Kada se trajanje impulsa skraćuje nule spektra se pomeraju ka višim vrednostima, za $\tau \rightarrow 0$ spektar postaje ravan.
- Kada istovremeno važi $\tau \rightarrow 0$, $U \rightarrow \infty$ a $U\tau = 1$ impuls se pretvara u Delta impuls, dok spektar ima konstantnu jediničnu vrednost.

Osobine spektara

- * Spektar *periodičnog* signala je **diskretan** (komponente se mogu naći samo na umnošcima osnovne učestanosti signala)
 - Periodični signal se može predstaviti zbirom (konačnog ili beskonačnog broja) kosinusoïda čije su učestanosti jednake celobrojnom umnošku osnovne učestanosti signala
- * Spektar *aperiodičnog* signala je **kontinualan** (komponente spektra se mogu naći na svakoj od učestanosti)
 - Znači da se aperiodični signal teorijski može predstaviti zbirom beskonačnog broja kosinusoïda čije se učestanosti razlikuju za beskonačno malu vrednost
- * U spektru signala sve komponente nisu jednako značajne, odnosno neke su više, a neke manje istaknute
- * I u slučaju kada je spektar signala teorijski beskonačno širok, značajne komponente signala se najčešće nalaze u konačnom opsegu učestanosti.
- * Ako se odseče deo komponenti koje nose manji deo snage (energije), signal može biti dosta verno rekonstruisan.